

* 1. Ioann. 4. 9. # FER. 2. POST PENTEC. 16. * Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

17. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

18. Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine unigeniti Filij Dei.

* Supr. 1. 9. 19. Hoc est autem iudicium: * quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim eorum mala opera.

20. Omnis enim, qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera eius:

21. qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. *

22. Post haec venit Iesus, & discipuli eius in terram Iudaeam: & illic demorabatur cum eis, * & baptizabat.

* Infr. 4. 1. 23. Erat autem & Ioannes baptizans in Aenon, iuxta Salim: quia aquae multae erant illic, & veniebant, & baptizabantur.

24. Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem.

25. Facta est autem quaestio ex discipulis Ioannis cum Iudaeis de Purificatione.

26. Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, * cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.

* Supr. 1. 19. 27. Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de caelo.

28. Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, * quod dixerim: Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum.

* Supr. 1. 20. 29. Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum implendum est.

30. Illum oportet crescere, me autem minui.

31. Qui desursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Qui de caelo venit, super omnes est.

32. Et quod vidit, & audivit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit.

* Rom. 3. 4. 33. Qui accepit eius testimonium, signavit quia * Deus verax est.

34. Quem enim misit Deus, verba Dei

loquitur, non enim ad mensuram dat Deus spiritum.

35. Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius.

36. * Qui credit in Filium, habet vitam aeternam: qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum. * 1. Ioann. 5. 10.

CAPUT IV.

Christi cum muliere Samaritana colloquium; quaeque sunt consecrata. Mulierum fides. Reguli filij curatio.

1. UT ergo cognovit Iesus quia audierunt Pharisei quod Iesus plures discipulos facit, * & baptizat, quam Ioannes, * Supr. 3. 22.

2. (quamquam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius)

3. reliquit Iudaeam, & abiit iterum in Galilaeam.

4. oportebat autem eum transire per Samariam.

5. # Venit ergo in civitatem Samariae, quae dicitur Sichar: iuxta praedium, * quod dedit Iacob Ioseph filio suo. # FER. 6. POST DOM. 3. QUADR. * Gen. 33. 19. & 48. 22. Ios. 24. 32.

6. Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta.

7. Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere.

8. (Discipuli enim eius abierant in civitatem ut cibos emerent.)

9. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudaeus cum sis, bibere a me potes, quae sum mulier Samaritana? non enim coeuntur Iudaei Samaritanis.

10. Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.

11. Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam?

12. Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filii eius, & pecora eius?

13. Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis, qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum:

14. sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam.

15. Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam: neque veniam huc haurire.

16. Di-

16. Dicit ei Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc.

17. Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus: Bene dixisti, quia non habeo virum:

18. quinque enim viros habuisti, & nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc verè dixisti.

19. Dicit ei mulier: Domine, video quia Propheta es tu.

* Deut. 12. 5. 20. Patres nostri in monte hoc adoraverunt, & vos dicitis, * quia Ierosolymis est locus, ubi adorare oportet.

21. Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem.

* 4. Reg. 17. 41. 22. * Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudaeis est.

23. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales quaerit, qui adorent eum.

* 2. Cor. 3. 17. 24. * Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare.

25. Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit, (qui dicitur Christus.) cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia.

26. Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum.

27. Et continuo venerunt discipuli eius: & mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid quaeris, aut quid loqueris cum ea?

28. Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in civitatem, & dicit illis hominibus:

29. Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quaecumque feci: numquid ipse est Christus?

30. Exierunt ergo de civitate, & veniebant ad eum.

31. Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca.

32. Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis.

33. Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei manducare?

34. Dicit eis Iesus: Meus cibus est ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius.

* Math. 9. 37. Luc. 10. 2. 35. Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Levate oculos vestros, & videte regiones, * quia albae sunt iam ad messem.

36. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam aeternam: ut, & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit.

37. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit.

38. Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alii laboraverunt, & vos in labores eorum introistis.

39. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quaecumque feci.

40. Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies.

41. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem eius.

42. Et mulieri dicebant: Quia iam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus quia hic est verè Salvator mundi. *

43. Post duos autem dies exiit inde: & abiit in Galilaeam.

44. * Ipse enim Iesus testimonium perhibuit quia Propheta in sua patria honorem non habet. * Math. 13. 57. Marc. 6. 4. Luc. 4. 24. * Math. 4. 12.

45. * Cum ergo venisset in Galilaeam, excepérunt eum Galilaei, cum omnia vidissent quae fecerat Ierosolymis in die festo: & ipsi enim venerant ad diem festum. Marc. 1. 14. Luc. 4. 14. * Supr. 2. 9. # DOM. 20. POST PENTEC.

46. Venit ergo iterum in Cana Galilaeae, * ubi fecit aquam vinum. Et # erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum.

47. Hic cum audisset quia Iesus adveniret a Iudaea in Galilaeam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori.

48. Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa, & prodigia videritis, non creditis.

49. Dicit ad eum regulus: Domine, descende prius quam moriatur filius meus.

50. Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat.

51. Iam autem eo descendente, servi occurrerunt ei, & nunciaverunt dicentes, quia filius eius viveret.

52. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius haberit. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquit eum febris.

53. Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: Filius tuus vivit: & credidit ipse, & domus eius tota. *

